

[Jens Chr. Christensen.]

ligestillet med de øvrige erhverv og samfundsgrupper her i landet.

Må jeg til slut sige, at vi er tilfredse med, at den højtærede landbrugsminister har givet udtryk for, at Danske Konsummælkmejeriers Fællesrepræsentation skal tages med på råd vedrørende lovens praktiske gennemførelse.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Carl Petersen har jo givet en udførlig fremstilling af udvalgsarbejdet, så udførlig, at man næsten havde opfattelsen af, at det ærede medlem stadig troede, han var udvalgets ordfører, men denne ordning er jo faldet bort, så de socialdemokratiske ordførere taler kun for deres eget parti, hvilket vi andre i og for sig er tilfredse med.

I øvrigt skal jeg om det principielle i denne lovgivning henvide til de bemærkninger, jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling, og kun gentage, at vi naturligvis helst havde set, at landbruget selv havde klaret disse problemer uden lovgivningsmagtens medvirken.

Vi har under udvalgsbehandlingen været tilfredse med, at vi har opnået klart tilsagn fra den højtærede landbrugsminister om, at de afgiftsbeløb, der fremkommer ved denne ordnings administration, hvis der skulle fremkomme nogle, kommer til at gå direkte til producenterne og ikke kan anvendes til puljesamlinger af landbrugets organisationer.

Vi synes, det var et fremskridt, at den højtærede landbrugsminister under forhandlingerne gav tilsagn om, at Danske Konsummælkmejeriers Fællesrepræsentation vil blive hørt i alle praktiske spørgsmål vedrørende ordningens administration. Vi havde hellere set, at det var blevet fastslået i lovens paragraffer, at denne organisation var med blandt de organisationer, som skal give tilslutning til opkrævningen af den afgift, som vil være nødvendig for fastholdelsen af en smørpris på 6 kr. pr. kilo. Men når man ikke kan opnå det bedste, må man jo være

tilfreds med det næstbedste, altså her det, vi har fået tilsagn om.

Vi har haft samråd i udvalget, og uden at røbe noget fra udvalgets forhandlinger, hvad man som bekendt skal være forsigtig med, skal jeg blot sige, at jeg har forstået, at man ikke mener, at landbrugets organisationer i dag er i stand til at klare en ordning uden nogen lovmæssig hjemmel, og at den lovmæssige hjemmel til brug for en prisfastsættelse først og fremmest må være en hjemmel til en afgiftsopkrævning. Det er mangelen på en fast organisation, som gør, at landbruget må have dette middel. Da jeg under udvalgsbehandlingen blev klar over det, blev jeg også opmærksom på, at hvis det skulle kunne ændres, måtte man have en tid til vedtægtsændringer i de pågældende organisationer. Derfor stillede vi det forslag, at lovens løbetid begrænsedes til 2 år, hvorved vi klargjorde over for landbrugets og mejeribrugets organisationer, at de inden udløbet af disse 2 år måtte være nået frem til deres eget apparat, så de selv under monopoltilsynets kontrol kunne gennemføre de priser, som de måtte ønske. Dette ændringsforslag er accepteret af andre partier, det er vi for så vidt tilfredse med, og vi vil stemme for dette ændringsforslag.

Venstres medlemmer har stillet ændringsforslag, der bygger på lignende principper som dem, jeg omtalte ved første behandling, idet deres gennemførelse i hvert fald vil medføre, at folketinget ikke skal være prisfastsættende myndighed. Jeg tillægger det meget stor betydning, at vi ikke kommer dertil, at folketingets partier skal holde auktion over landbrugsprisernes størrelse. Når det ærede medlem hr. Carl Petersen udtaler, at landbrugsministeren blot skal sige god for den pris, som landbrugsorganisationerne efter venstres ændringsforslag skal gøre indstilling om til ministeren, forekommer det mig at være en fuldstændig misforståelse.

Jeg har forstået ændringsforslagene på den måde, at indtil monopoltilsynet kan komme til at afgøre sagen, har landbrugs-